

דברי הכפר

גיליון מס. 2295 * ח' באדר תשע"ב * 2 למרץ 2012
כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

לכל תושבי כפר הנשיא

מסיבת פורים

מטורפת

ביום שישי ה-3-9 בשעה 22:00 נתחיל לקפץ בצעדי ריקוד בין תרבויות, מלבושים, תחפושות, מאכלים ומוזיקה מכל רחבי התבל.

נשמח אם תעבירו לאחד מחברי הצוות רשימת שירים שהייתם שמחים לשמוע לרקוד ופשוט לעשות שמחה בלב.

המסיבה מכיתה י"ב. בחדר האוכל.

צוות: מיה טיקוצ'ינסקי, גבי טנא, מיטל ג'ונס, גילי כרמי, נטע רם וטליה אבן דנן.

לכל הנרשמים למשחק הגמדים והענקים...

ברוח חג הפורים וכמנהג משלוח מנות- שאחד מטעמיו הוא הגברת הרעות בין איש לאחיו (ר' שלמה אלקבץ בספר מנות הלוי)

כל גמד ישלח בסתר משלוח מנות צנוע לענק שקיבל בהגרלה ויצרף מסר קטן או חידה שתסייע ביום הגילוי לענק לדעת מי היה הגמד שלו

אז בואו ונכניס קצת רוח היתולית לחיינו, נהנה ונשמח את שכנינו....

לכל הגמדים והענקים שישתתפו במשחק....

ביום ד' 7/3/12 בשעה 16:00

ניפגש בחדר האוכל לפני מסיבת פורים של הילדים.

הענקים יוכלו לגלות ולהיפגש עם הגמדים שגימדו אותם.

נשמח עם כל ענק יביא משלוח מנות קטן/ מחווה קטנה לגמד

שפינק אותו במהלך השבוע.....

כמצוות החג: על פני היהודים הפְּרָזִים היְשָׁבִים בְּעָרֵי הַפְּרָזוֹת, עֲשִׂים אֶת יוֹם אַרְבָּעָה עָשָׂר לְחֹדֶשׁ אָדָר שְׂמֵחָה וּמְשֻׁתָּה וְיוֹם טוֹב וּמְשֻׁלַּח מְנוֹת אִישׁ לְרֵעֵהוּ

תודה למשתתפים לפרטים נוספים

ליאת שרעבי-0526848432 ושרון כהן-0507527282

ימי הולדת

מיכל גלוק קטי פרנקו ניצן אזרן (נכדה-שיינגזיכט) טבע-הילרי וולף (נכדה-ארנולד) אליהו מימרן (נכד-נמנוב) גל וים סולומון (נכדות) מילה שוורצבורד (נכדה ב. כהן)	9.3	קרני פוקס ירדן ינטיס	4.3
		ליאן וולר (נכדה- ר. כהן) קורין הרמץ שוני טיקוטינסקי	5.3
		שי ויטהם איתן משיח (נכד-סינה) טל ושון שור (נכדים-ג'קסון)	6.3
פרנקי גליק	10.3	מיכאל ארנברג דרור קולינס ענר ניצן נעה אורן (נכדה-ריינס) ארבל בידק (נכד-אב) ליאת אפשטיין	7.3 8.3

מזל-טוב!

ימי נישואין

אליין ואלן איסטון	7.3
לירון וצחי סננס	9.3
גליה ויונתן טוביס	10.3

במזל- טוב!
בת נולדה
להדסה ולי
נכדה ליגאל ניימרק ולורה ניימרק
נינה לדיאן
נחת למשפחה המורחבת

פירורים מחופשים

ברגע של מחשבה פילוסופית הזויה ניסיתי לדמיין לעצמי האם גם חופן פירורים היה רוצה להתחפש לפחות פעם בשנה למשהו אמיתי ושלם כמו למשל פרוסת לחם אחיד או פרוס או אפילו לפיתה עבשה, לאפה ישנה וקשה או מצה יבשה.. הרגע הפילוסופי חלף ללא מענה והמציאות המוחשית שלחה תזכורת, ששוב אנחנו צריכים ללקט פירורים אמיתיים, שלהבדיל מפטריות לא צצים אחרי הגשם...

אבל פורים בכול זאת בשער. כאשר מקשיבים לחדשות מהארץ ומהעולם מגלים שאין הרבה סיבות לשמוח או בכלל, אבל מצווה זו מצווה וההכנות לפורים נמשכות במלוא המרץ. כול מי שלא חשב עדיין על תחפושת, זה בדיוק הזמן לפשפש בארונות ולמצוא את הבגדים, שאין אומץ ללבוש בשגרה (וכדרכם של פולנים) חבל לזרוק... זה גם הזמן לחשוב את מי נפתיע השנה באיזה משלוח מנות טעים!

סיבה למסיבה קצת אחרת: מיכה ליפשיץ ולינדה עברו בשעה טובה לביתם המשופץ. ברכות ושיהיה בשעה טובה.

תובל רז ניגן בגיטרה וושירה שטיינר נתנה קולה בשירה, במסגרת הופעה של מגמת המוסיקה בכפר בלום שהקים כידוע מקס מדר. הנוכחים בהופעה מספרים על ערב מהנה ומלא כשרון. יש בהחלט עתיד מוסיקלי ובימתי בגליל!

ונעבור למבזק בעיני חינוך. שוב בנות משפחת הרמץ מצילות ולו חלקית את המצב במערכת החינוך. הברכות הפעם לקורין, שלקחה על עצמה את ההדרכה של התלתון הבוגר, כך שלפחות בחזית אחת מתחיל להסתדר הבאלגן. טרם כניסתה למערכת שאנו בטוחים שתהיה בצורה חלקה, יצאה קורין להחליק בחופשת סקי שתכננה מזמן.

וגם תנחומים יש בפינו השבוע, והם נשלחים לשלומית חנן ולא לזה, לאחר מות האב ובן הזוג פרנק ווטרמן, בשיבה טובה. שלא תדעו עוד צער!

בבית הספר מבוא גליל באיילת השחר, נערכה השבוע מסיבת האנגלית של תלמידי כיתות ו', אשר מציגים בפני ההורים הנרגשים והמצלמים. המחזות באנגלית של משלים ידועים. בסוף כול מחזה נשאלים ההורים מה מוסר ההשכל של המשל בו צפו זה עתה. ואני אומר: מוסר ההשכל הוא שאם יש לך הרבה ילדים תראה את ההצגות האלה הרבה פעמים... אבל כול הכבוד לילדים

שהשקיעו ותתפלאו הם יודעים היטב אנגלית. כך שאם אתם זקוקים לדבר בנוכחותם בשפה שהם לא יבינו... אנגלית כבר לא תופסת...

והיינו קודם בעניין משפחת הרמץ. אז טוב לראות שוב את ג'וני משוטט בשבילי הקיבוץ. זה אמנם עדיין לא בקצב התזזיתי, בו היינו רגלים לראותו אבל גם זה עוד יגיע בעזרת השם והטיפול המסור, לו הוא זוכה.

ותגידו גם מזל טוב לסבתא דיאן, שקיבלה שדרוג למעמד של סבתא רבתא וזה בזכות הבן יגאל שבעצמו הפך לסבא וזה בזכות בתו הדסה שהפכה בעצמה לאמא, לאחר שילדה במזל טוב בת. הצלחתי לסבך את את העניין. מקווה שהבנתם, ואם לא, בקיצור, מזל טוב וברכות לכולם.

ברכות גם למאור רובינוב, שעבר בשעה טובה ססט, ועכשיו יצטרך ללמוד על אמת את כללי הנהיגה בכבישי ישראל. סע בזהירות כדי שתגיע ליעדך בשלום.

אנו ממשיכים להחזיק ידיים ולאחל בריאות, לשלומי זולטי ולכול בני המשפחה, בהמשך תהליך ההבראה שעומד בפניהם. השבוע יעבור שלומי להמשך טיפול לבית לוינשטיין ברעננה. תודה לכול השואלים ומתעניינים בשלומי. דרך אגב מי שנוסע לכיוון, מוזמן להציע טרמפ לבני המשפחה בתיאום עם רמה.

בדרום הארץ חוגגים בשבועות האחרונים את עונת "הדרום האדום", לכבוד מיליוני פרחי הבר המכסים בשטיח אדום לזהט, כל חלקת שדה לא מעובדת. מי שהיה שם באזור מבין ויודע על מה מדובר. לטובת אלו שלא יכולים להדרים כול כך ובכול זאת רוצים לשזוף את עיינם ולו במעט מהאדום האדום הזה, אני יכול להמליץ להגיע לשדות בין מסעדת "נימר" ובין המחלף האדיר ההולך ונבנה בצומת גולני, במקום שהדחפורים עדיין לא נגסו בהם ולהנות. מבטיח שלא תתאכזבו.

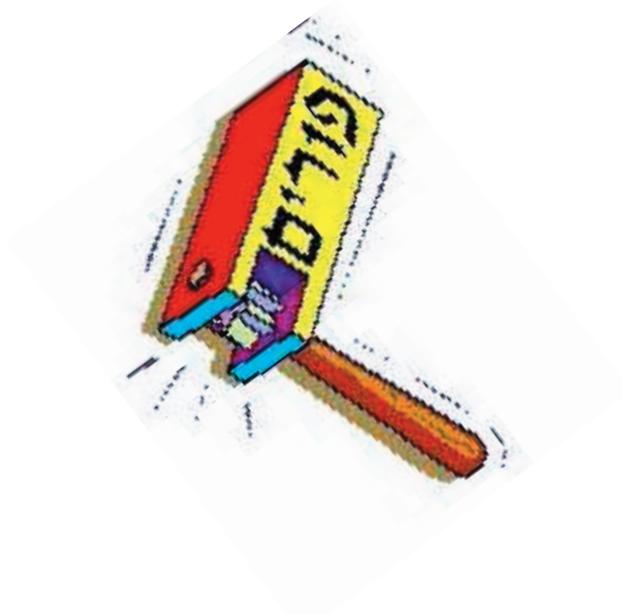
בשעת כתיבת שורות אלו, אנו נמצאים בהמתנה דרוכה לעוד "אירוע" גשם, שיעלה את גרף המשקעים האדום על הלוח ליד הדואר אצלינו, וירחיק את הקו האדום של מפלס הדאגה הלאומי בכנרת, כלפי מעלה. כמובן שעוד משקעים (כן ירבו) מבטיחים עונת פריחה מרהיבה יותר ארוכה, ולכן למי שעדיין לא השתכנע, זו בהחלט סיבה והזמן לצאת ולטייל.

מי שנמצא הרבה בדרכים (כמוני למשל), חווה מידי פעם דברים לא שגרתיים. הנה אחד לדוגמא: בשדות ליד צומת מי-עמי קצת אחרי אום-אל-פחם לבאים מצפון, רועה בחודשים האחרונים עדר גמלים קטן. שלט פרסומת בכתב יד, מציין מספר טלפון ומודיע שניתן לרכוש חלב גמלים במקום. אני מתאר לעצמי שמדובר דווקא בחלב נאקות (נקבת הגמל) אבל זה לא העניין. לפני מספר שבועות הבחנתי שלעדר הצטרף בכר (גמל צעיר), לבן כולו מכף רגל עד בשת,

ולא בצבעי מדבר כנהוג בקרב הגמלים. והנה בעוד אני תוהה לפשר התופעה, הצטרף בימים האחרונים לעדר בכר נוסף, רק שהפעם הוא שחור כולו. בגלל שראיתי לפחות פעם אחת את שניהם יחדיו, נפסלה על הסף, האפשרות שמישהו פיתח תחביב מוזר של צביעת גמלים. ייתכן שאני טועה וגם גמלים (בייחוד צעירים) רוצים להתחפש ולהיות מישהו אחר... אם יש למישהו הסבר אחר לתופעה אשמח לשמוע!

נסתפק בחופן הפירורים הזה להפעם. תמשיכו להיות טובים ותראו שהכול יעבור לכם ממול. אם לא קשה ... אתם כבר יודעים. אז שבת שלום ושבוע טוב לכולם.

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ

נזכור			
גיל קוטלר	14.2.95	באדר א' תשנ"ה	יד
ארנון שוורצמן	19.3.78	באדר ב' תשל"ח	י
איזי דיבון	21.3.89	אדר ב' תשמ"ט	יד
גב' ליליאן הורוביץ	22.3.00	באדר ב' תש"ס	טו
מר שמואל יודאיקן	5.3.80	באדר ב' תש"ם	יז
שושנה פלמה	28.3.05	אדר ב' תשס"ה	יז

הערכות לרעידת אדמה

כחלק מהערכות המועצה לרעידת אדמה בארץ, הוציאה המועצה לפני מספר שבועות מתנדבים לקורס חילוץ 02.

במסגרת זו יצאו שניים שלושה מתנדבים מכל קיבוץ. מכפר הנשיא יצאו: נתן ברק, אריק לינטון, ואדי אזרן.
מטרת הקורס: הכנת צוותים לעבודה עם כלים וסוגי מבנים, מתוך ידיעה שבזמן אמת, הישובים הקטנים יקבלו עזרה אחרונים, מפני שרוב העזרה תגיע לישובים שבהם בניינים בעלי מספר קומות ששם יהיה הנזק גדול יותר.

המתנדבים בכל קיבוץ אמורים לארגן מתנדבים, שיעזרו בזמן אמת ככח ראשוני, עד הגעת כוחות החילוץ. מידיעה ברורה שבעצם מי שמגיע ראשון, הוא האזרח עובר האורח, שכבר נמצא במקום ואם אפשר להכשירו ולהקנות מעט ידע בסיסי, הרי שכולנו נצא נשכרים. ומכאן אנו קוראים למתנדבים שמוכנים לעזור בזמן אמת, בכדי שנוכל להקים צוותים לכל איזור ואיזור בקיבוץ.
בכל צוות צריך איש רפואה (רופא אח/אחות מע"ר), איש בניין (אדריכל מהנדס הנדסאי), וכל מי שמוכן לתרום מזמנו.

חשוב ביותר כיצד נתכונן לרעידת אדמה

הכנת הבית:

פגיעות בנפש בעת רעידת אדמה, נגרמות במקום רבים מקריסה של מדפים וחפצים כבדים, משברי זכוכית, משריפות ומדליפות גז. על כן כדאי, כבר היום: להסיר תמונות או מדפים התלויים מעל מיטות בני הבית ומסכנים אותם בעת שנתם.
לודא כי כל התקנה חדשה, לקיר או לתקרה, של מדפים, מזגנים או פריט אחר – תיעשה כהלכה.

**לחזק לקירות פריטים קיימים: ספריות, טלביזיות ומדפים.
לתמוך היטב בדודי שמש וחימום, בלוני גז, מזגנים ומדחסיים.
לאחסן חומרים רעילים ודליקים במקום נעול, הרחק ממקור חום.
להניח חפצים כבדים במקומות נמוכים.**

תרגול בסיסי למשפחה:

יש לאתר מראש, בשיתוף בני המשפחה וע"פ ההנחיות שלמעלה, מקום בטוח בבית וכן במקום העבודה, אליו תגיעו בזמן רעידת אדמה: למשל ממ"ד/חדר מדרגות בבית קומות, שטח פתוח בבית צמוד קרקע או דירת קרקע.
יש להראות לכל בני המשפחה היכן נמצאים המפסקים הראשיים של החשמל והברזים הראשיים של הגז והמים ולתרגל כיצד לסגור אותם.

קבעו מקום מוסכם, באזור פתוח, למפגש עם בני המשפחה. כמו כן יש להסכים על איש קשר מחוץ למשפחה אליו תפנו במקרה של נתק תקשורת. כדאי לערוך, מפעם לפעם, תרגול משפחתי למוכנות לרעידת אדמה.

ציוד חירום משפחתי:

כדאי להכין ציוד לחירום ולהניחו במקום נגיש, כדוגמת המרחב המוגן. הציוד יכלול:

מים ומזון - מלאי מים (לפחות 4 ליטר לאדם) ומלאי מזון משומר (כזה המאוחסן ממילא בבית). יש להקפיד על רענון מוצרי המזון והמים כדי שלא יפוג תוקפם.

ציוד חיוני - ערכת עזרה ראשונה, פנס ורדיו מופעלי סוללות, תרופות, משקפיים חלופיים, ציוד תינוקות.

מסמכים חשובים - צילום או העתק אלקטרוני של מסמכים רפואיים, מסמכי זיהוי, מסמכים אישיים ומסמכים פיננסיים שיוחזקו במיקום אחר מחוץ לבית - לגיבוי.

בכל שאלה ולמתנדבים שרוצים להצטרף ניתן לפנות אל.

נתן ברק רב"ש הקיבוץ
בטלפון: 0507317310.
ושלא נדע

שחזור לבן וצבע

שש בבוקר, כמעט בכל בוקר, אני צופה בערוץ 33 בהופעות שחור לבן - וותיקי זימרת ארץ ישראל - הצעירים של אז. הבוקר; הופעה של הגבעטרון; תלבושת אחידה, מוקפדת, הבנות בשמלות, הבנים במכנסיים וחולצות. לכולם חיוך של שמחה על הפנים. הקיבוצניקים שרים שירי ארץ ישראל, ברוח המוסיקה הרוסית העשירה והמרגשת. ואז, הופעה של שושנה דמארי, שעומדת במרכז הבימה, כמו מלכה, לבושה בשמלה ארוכה חד-פעמית לסבב הופעות זה, לאוזניה עגילים ענקיים (של משכית) עבודה תימנית.

אריק איינשטיין הצעיר בהופעה חיה, יהודית רביץ, והדודאים... כולם צעירים ויפים, כל אחד והייחודיות שלו: שיער טבעי בוהק בצבעו ללא תוספות. פנים שמחות ומחייכות בשיניים ללא ציפוי חרסינה, חיוך מקסים ללא בוטוקס בשפתיים, החזה אסוף מורם וזקוף עם סיליקון טבעי, כל כך טבעי ומקסים. הדומה היחיד ביניהם הוא התמימות והשמחה, שיש לנו ארץ ויש לנו למי לשיר.

המצלמה עוברת בקהל, כל אחד נראה שונה מהשני. למרות שידועים שהמצלמה עוברת ביניהם, לא עושים פוזות (ישנה ענווה), עכשיו באו ליהנות, לא להיות סלבס.

ידענו כולנו לזהות, מי קיבוצניק, מי מהעיר, מי בא מן המושבה. ומי מהכפר השכן.

ועלו בי הרהורים על אז והיום. על כמה השתנו להם האנשים, על כמה השתנה מדד היופי – מן הקצה אל הקצה.

מה שרציתי לומר הוא, היות ופורים כבר בפתח; שכל כך אחרת נראו אז הצעירים בני דורי. לא דומים האחד לשני. כל אחד וסגנונו.

היום כשאני רואה הופעה, סרט, או אפילו רק שידור הנחייה או אירוח על מסך הטלוויזיה, לפעמים נדמה לי שכולם דומים לכולם. הגברים (כולל בהופעות), לובשים טישרט וג'ינס. הופעה קולית לא מושקעת, זה IN. ומחפשים את הנסיכה היפה, במידות הנכונות והיופי המקובל. לכל היפות אותן פנים, אותו שיער, אותו חזה – כמו מאותו בית יוצר. מתלבשות אופנה, נראות לפי האופנה. מדברות אופנה ולא שומרות על שום ייחודיות. כמו יצאו מאותו ג'ורנל.

לעיתים יש לי הרגשה, שסביבנו חיים אנשים בעדלאידע תמידית. מצעד של מסיכות, שכולן רוצות לדמות לאותה נסיכה בלונדינית מהאגדות של מקום אחר. ולא רק בפורים.

הג פזרים שמה

שושנה ש.

שֵׁי כֶּת הַנּוֹעַר

שירת הנוער, שיר עתידנו
שיר התחדשות, בנין ועליה

מי כאן החמור ? ? ?

"למה זה אוזניך שמוטות ופניך חיוורים
האם לא מקובל גם אצלכם החמורים
משנכנס אדר להרבות בפורים?...
אתה נראה כאילו שהרגע סיימת את צום כיפורים..."
שאלה אותי באחד האמשים
ידידה בקול מודאג ומאוד אנושי.
והוסיפה: "האם אלו השמיים האפורים והקודרים
או שמא כמו שאני חוששת מדובר בדברים אחרים..."
לא יכולתי להכחיש
מומחית גדולה היא בקריאת שפת גוף של אישה ואיש.
ניסיתי להסביר לה במה דברים אמורים:
וכך אמרתי: "אתם קוראים לנו חמורים
אבל אתם בעצמכם יצורים מוזרים.
כול יום מעלים לכם את המחירים
מאכילים אתכם לוקשים ופנים לכם משקרים.
את ויטה פרי גליל בחצור סוגרים
ואת עובדיו המסורים בהבל פה מפטרים!
מתחננים הם תמורת משכורת מינימום להמשיך ולעבוד
ולא לקבל דמי אבטלה ולאבד את הכבוד
ומנגד עובדי הרכבת מורידים את כולם מהפסים
עם ראש ועד גסת רוח שצריכה שיעור בהילכות נימוסים.
עובדי נמלי הים המשביתים את כול צי הסוחר של "צים"
ומחזיקים חזק את כול המדינה בביצים..
משכורתם הרבה יותר גבוהה מהממוצע
אבל בליבם בוערת תאוות הבצע.
אחיות שובתות דורשות פתרון
נמאס להן לטפל בחולים במסדרון
השלטון אדיש ומנוכר
כבר לא מזיזים לו גם הפגנות בכיכר
אפילו הסרט הישראלי לא זוכה ב"אוסקר"
ואחרי הכול את שואלת אותי: חמור מה לא בסדר?
כשאתם בעצמכם מתנהגים כמו עדר..."

שלל צבעים / מלכה גנני

אני יושבת על המים
מעלי שטים שמיים
כל היופי וההוד שבעולם.
זוהר שמש כחול מיכחלת
וכתמים של בוהק פלא
מזהיבים את ההרים ואת הים...

הסירה עדין שטה
מתנגן פה שקט, רוגע
מסנוורת את עיני כבר, השקיעה.
שלל צבעים הציפורים
היערות העבותים
מכחילים את המפל והאגם...

אני יושבת על המים
מעלי שטים שמיים
כל היופי וההוד שבעולם.
זוהר שמש כחול מיכחלת
וכתמים של בוהק פלא
מזהיבים את ההרים ואת הים...

שמחה רבה, אביב הגיע, פורים בא!!

כן חברים, תושבים וכו', האביב הגיע ואפשר לראות שציפורים, עגורים וחסידות
כבר החלו לנדוד, לנדוד ואוו, ואוו.... (מתוך השיר של דיויד ברוזה). ניצנים על
העצים כבר אפשר לראות, וגם חזזורים של ציפורים, אם זה ע"י ציורים,
שריקות, או ע"י ריקוד. כמו כן החלו בבניית קינים, וגם אפשר לראות בעלי חיים
שמתחילים לחזר אחרי נקבות.

רשויות החוק בארה"ב, תפסו כנופיית שודדי קרניים של קרנפים וחטים של פילים, שנשדדו על ידם, בשביל בצע כסף. כרגע הם עצורים ומחכים למשפטם בארה"ב. ישנה בקשת הסגרה לקניה ודרום אפריקה, הדורשים שהשודדים ישפטו גם אצלם.

ביום ג' 13.3 יערך בבית דגן יום עיון ארצי בנושא "תנשמות ובזים כמדברים ביולוגים". המעוניינים להשתתף, יש להתקשר ל-03-6388750 ולהזמין מקום.

בסקוטלנד ישנה דרישה להפסיק להשתמש ברשתות דייג, לאחר שמספר דולפינים נתפסו ברשת כזו, שהדייגים נטשו ליד החוף והדולפינים מתו. לעומת זאת, בהוואי נצפו ליוויתנים שלוקחים דולפינים לטיול על גבם. מוזר. נכון?

במזרח אסיה נמצא צפרדע בגודל של עפרון. בקיצור, כל הזמן מגלים דברים חדשים בעולם שלנו, אז אולי במקום להוציא כל כך הרבה כסף על פצצות אטום, צריך להשקיע בלגלות את עולמנו המיוחד והיפה.

משרד ראש הממשלה נתן 4.6 מיליון ₪ לטובת שימור צמחים בסכנת הכחדה. הרעיון שצמחים ייחודיים של ארץ ישראל יכנסו לקטגוריית מורשת. מה זאת מורשת, אתם שואלים? אז זה פשוט. מורשת היא תכנית שנתניהו מקדם על פי מורשת של עם ישראל שאינה מסתכמת רק במבנים, אלא גם במנהגים, תרבות ונוף, שליוותה אותו ההיסטוריה. נחמד מאד. נכון?

הצמחונים והטבעונים מחכים בכיליון עיניים, למדענים ההולנדים שמנסים לייצר בשר סינטטי במקום בשר אמיתי, ואז יפסיקו לשחוט בע"ח ועופות (זה לא נשמע טעים).

במדגסקר גילו זיקית באורך של... 29 ס"מ ועוד מספר זיקיות עלים זעירות. במושב אמציה בדרום, התגלה מבנה מתקופת מרד בר-כוכבא עם מטבעות בתוך כד.

ולסיום – ניצחנו! לא מרחיבים את הישוב אלעד בשטח הירוק, להיפך - הוא יהפוך כנראה לשמורת טבע.

זהו להפעם, שיהיה לכולנו סופ"ש ירוק ורטוב

איציק

סיפור לפורים

שושנה אדומה לאהובתי

עוד לפני שהרכבת הגיעה לתחנה, התרומם ג'ון ממושבו בקרון. הוא ישר את מדיו, מחליק עליהם בידו, רוצה להיראות במיטבו. כשהרכבת עצרה, הוא נחפז, יחד עם עשרות האנשים, שנפלטו לרציף תחנת הגרנד סנטרל בניו-יורק, כשעיניו תרות סביב, אחר בחורה, האוחזת בידה שושנה אדומה. בחורה שאת פניה לא הכיר, אך את לבה ידע בעל פה.

הענין שלו בה החל כשנה וחצי לפני כן, בספריה עירונית בפלורידה.

ספר שהוריד מאחד המדפים שבה את לבו, הקסימו והסעירו ולא בגלל המילים המודפסות בו, אלא בגלל המילים והמשפטים, שנרשמו בין דפיו, בשוליים, בעפרון דק.

הוא מצא עצמו שוקע אל בין השורות. כתב היד, הרך והמעוגל, שקף נפש עדינה ופיוטית, המתחבטת בהרהורים עמוקים והמילים הצביעו על אישיות והבנה מיוחדת של הכותבת.

הוא חפש, בשקיקה, בעמוד הראשון, האם שמה של בעלת הספר, שנתרם לספריה, כתוב שם ואכן, באותו כתב מעוגל ומעוצב היה כתוב "מיס הוליס מיינל".

לאחר השקעה של זמן ושל מאמצים רבים, הוא הצליח להתחקות על עקבותיה של הוליס, שעברה, בינתיים, מפלורידה לניו-יורק. הוא כתב לה מכתב, בו הציג את עצמו והזמין אותה להתכתב עמו. ימים מספר, לאחר מכן, קבל ג'ון צו קריאה לחיל הנחתים, גויס ונשלח לשרת באירופה של מלחמת העולם השנייה.

במשך השנה וחצי של השירות, היו מכתביה של הוליס כצינור חמצן עבורו והוא חי ממכתב למכתב. כשלא קרא, כתב.

וכך, למדו השניים להכיר זה את נפשה של זו, לפני ולפנים. כל מכתב היה כזרע, שנפל על קרקע פוריה, ניצנים החלו ללבלב וסיפור אהבה גדול נרקם ביניהם.

ג'ון ביקש מהוליס לשלוח לו תמונה והיא סרבה. היא כתבה לו, שאם הם באמת אוהבים זה את זה, אז המראה כלל לא חשוב.

כשסוף סוף, הגיע זמנו לשוב הביתה מאירופה, הם קבעו את פגישתם הראשונה ב-7:00 בערב, בתחנת הגרנד סנטרל בניו-יורק.

"אתה תזהה אותי, לפי השושנה האדומה, שאענוד על דש בגדי", כתבה לו הוליס. והרגע אכן הגיע. 7 בערב, ג'ון בתחנה, מסתכל מסביב, מחפש בחורה

עם שושנה אדומה בדש בגדה. בחורה, שאת פניה לא הכיר, אך לבה היה כספר פתוח בפניו, הספר המרתק ביותר, שקרא בימי חייו. מכאן והלאה, רשות הסיפור היא לג'ון עצמו:

"אשה צעירה באה לעברי, גזרתה ארוכה ודקיקה. שיערה הבלונדיני צנח, תלתלים תלתלים, על כתפיה ועיניה היו כחולות כמו פרחים. שפתיה וסנטרה הזדקרו בנחישות מעודנת ובחליפתה הירוקה היא נראתה כמו האביב בשיא פריחתו. התחלתי להתקדם אליה, לא שם לב כלל, שאין היא עונדת שושנה אדומה על דש חליפתה. כשהתקרבותי אליה, נדמה היה לי, שאני מבחין בצל צלו של חיוך פרובוקטיבי, בזויות פיה.

"הולך אליי, מלח?", מלמלה כלפי.

בדחף, כמעט לא בר שליטה, צעדתי צעד נוסף לעברה ואז, באותו רגע בדיוק, ראיתי את הוליס. היא עמדה בקו ישר מאחרי הבחורה המדהימה ונראתה כאשה בשנות הארבעים לחייה!!! שיערה המאפיר היה תקוע מתחת לכובע מרופט והיא היתה הרבה יותר מסתם שמנה, היא היתה ממש ענקית וקרוסוליה העבים היו נתונים בתוך נעליים שטוחות עקב וחסרות חן.

הבחורה בחליפה הירוקה התרחקה מהמקום בצעדי ענק ואני הרגשתי כאילו נחציתי לשנים, כל כך עז היה רצוני ללכת בעקבותיה. אך, יחד עם זאת, כל כך עמוקה היתה ערגתי לנפש שבה התאהבתי, לאשה שרוחה לותה אותי וחזקה אותי, לאורך כל המלחמה.

"והנה היא עמדה שם. פני הירח החוורות שלה נראו טובות לב ומבינות, עיניה האפורות היו חמימות והקמטים שסביבן הוסיפו לה נופך נעים. לא היסטית לשניה אחת! אצבעותי לפתו, בחזקה, את הספר הכחול הקטן והמשומש, שהיה אמור להיות הסימן, לפיו היא תזהה אותי. אולי לא יהיה כאן רומן גדול, חשבת, אבל תהיה כאן חברות נפלאה, אולי אפילו טובה יותר מספור אהבה, חברות, שאני אדע להוקיר ולהעריך. זקפתי את כתפי, נמתחתי, הצדעתי בפני האשה והגשתי לה את הספר הכחול. כל זאת, למרות שכמעט נחנקתי מגוש המרירות והאכזבה, שהחליק במורד גרוני.

"אני לויטננט ג'ון בלאנשארד", הצגתי את עצמי רשמית, "ואת בטח העלמה הוליס מיינל. אני כל כך שמח שיכולת לפגוש אותי. האם תרשי לי להזמין אותך לארוחת ערב?". פניה קרנו בחיוך רחב.

"אין לי מושג מה הולך כאן, חיילצ'יק שלי", היא אמרה בקריצה ממצרית, "אבל הבחורה הצעירה, שהיתה כאן לפני כמה דקות, זו עם החליפה הירוקה, בקשה ממני, לענוד את השושנה הזאת על דש בגדי. היא אמרה, שאם במקרה תזמין אותי לארוחת ערב, להגיד לך, שהיא מחכה לך במסעדה הגדולה מעבר לכביש. היא אמרה, שזה איזה מין סוג של מבחן, תהרוג אותי אם אני מבינה מה קורה כאן...י

הפינה הויזואלית

ואללה! אתם רואים מה שאני רואה!?

לא! זה לא הירדן. כולה וואדי מחניים

דוד אלמן

שבת שלום